

Valentijn

Het is erg cliché. 14 februari; valentijn. Vervolgens een blog over de liefde. Ik wil niet mee doen aan de commerciële rompslomp rondom een feest die geen enkele waarde met zich meebrengt. Ik geef geen centimeter toe aan een zogenaamd feest die het tegenovergestelde predikt. Sean Connery speelt in In The Name Of The Rose monnik brother William. Hij vertolkt de scheiding tussen ware liefde en bevlogen liefde met 'Love and lost'.

Maar dat is dus hetgeen waar ik het niet over wil hebben. Ik wil deze blog gebruiken om persoonlijk te worden. Want hoe je het ook wendt of keert, ik ben stapel verliefd. Ik ben gevonden door een lief meisje. Als een zaadje die op vruchtbare grond neerdwarrelt. Uitgebloeid tot een schitterende bloem. Toen ik met hyves begon, vond ik het verschrikkelijk. Maar nu ben ik blij. Blij dat ik hyves had toen zij op mijn hyves neerdaalde. Ik ben verliefd, smoorverliefd. Als een klein jongetje huppel ik blij door het leven. Ik heb zo'n brede grijns op mijn gezicht, dat ik af en toe vrees dat mijn gezicht uitscheurt.

Ik wil haar vasthouden, bloemen met haar plukken, met haar picknicken, wandelen, films kijken, haar tegen me aanvoelen. Haar aaien, door haar geaaid worden, haar kussen, met haar schommelen, met haar spelletjes spelen, met haar gek doen. Met haar samen zijn, haar kietelen, met haar bowlen, met haar grote teen spelen. Met haar gaan slapen en weer wakker worden.

Ik heb de kriebels, de lentevlinders, ik ben tot over mijn oren verliefd. Op haar. Op jou, op jou Saliha.

Rudolph Vermeer
rudolph@recordradio.nl